

Expunere de motive

Propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 59/1934 asupra cecului, cu modificările și completările ulterioare, are drept obiect:

1. înlocuirea, în cuprinsul art. 84 din Legea nr. 59/1934, a cumulului celor două pedepse principale prevăzute, respectiv amenda și închisoarea, cu o sancționare ce va permite aplicarea alternativă a uneia dintre cele două pedepse;
2. stabilirea cuantumului amenzilor prevăzute în raport cu valoarea actuală a monedei naționale, respectiv de la 1.000-10.000 RON, la art. 84, și de la 100.000 RON la 1.000.000 RON, la art. 85.
3. eliminarea normei de trimitere la o pedeapsă mai dură, în cazul comiterii faptelor incriminate la art. 84 și a celor sancționate contravențional la art. 85, deoarece este neconstituțională.

Decizia nr.9/2005 a Înaltei Curți de Justiție și Casație, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 9 februarie 2006, prin care s-a soluționat un recurs în interesul legii privind aplicarea art. 84 din Legea nr. 59/1934, a stabilit că este înșelăciune și se pedepsește potrivit art. 215 din Codul penal emiterea de file CEC fără garanție dacă acest fapt a fost ascuns celui indus în eroare. Când cel care primește plata prin filă CEC cunoaște că aceasta nu

are acoperirea necesară, Înalta Curte de Justiție și Casație a dispus că se va aplica pedeapsa penală din legea specială a cecului.

Justificarea este aceea că, în cazul înșelăciunii, relațiile sociale apărute de către legea penală sunt cele de încredere în relațiile contractuale dintre persoane, pe câtă vreme în cazul simplei emiteri a unui cec fără acoperire, fără intenția de a înșela, valoarea socială afectată este încrederea în sistemul bancar și în instrumentele de plată.

Nu suntem în situația în care o lege specială derogă de la una generală, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, deoarece Codul penal, respectiv legea generală, este ulterioară celei speciale – Legea asupra cecului, iar domeniul reglementat nu se suprapune, Codul condiționând existența infracțiunii de intenția directă de a înșela.

Sistemul nostru penal actual a instituit principiul aplicării alternative a pedepselor principale, astfel că o sancționare cumulativă, cum este cea din norma a cărei modificare o propunem, este de natură a naște rețineri în aplicarea sa.

Cel mai obișnuit *modus operandi* este cel prin care o persoană lasă fila cec drept garanție că va efectua plata ulterior, precizând că nu are provizia necesară, iar incidența acestui tip de infracțiuni este destul de ridicată.

De aceea, soluția modificării art. 84 din Legea nr. 59/1934 este necesară realizării unei bune politici penale în domeniul arătat.

Principiul aplicării legii penale și contravenționale mai favorabile are drept izvor constituțional art. 15 alin. (2) din Constituția României

și este justificat de scopul legii penale sau contravenționale, respectiv acela de a preveni săvârșirea unor fapte viitoare de către cel pedepsit sau de persoanele care se vor teme de o asemenea pedeapsă. Ori, dacă statul reevaluează valorile sociale protejate de acele legi și constată că este mai util să fie mai blând în pedepsele aplicabile, înseamnă că autorul infracțiunii nu mai prezintă același pericol social, deci nu mai poate vătăma acele valori sociale, pentru care a fost incriminat, condamnat sau nereabilitat, respectiv amendat.

Corelativ, dacă o persoană încalcă o lege care, la momentul comiterii faptei, stabilea sancțiuni mai blânzi decât cele stabilite ulterior de o altă lege, persoana respectivă nu poate fi ținută de aceste noi pedepse deoarece legea ar deveni lipsită de previzibilitate.

Astfel, trebuie eliminate dispozițiile de trimitere din textul normei art. 84 și al art. 85, deoarece dau posibilitatea pedepsirii mai grave a unei persoane pentru fapta sa atunci când aceasta a fost comisă sub imperiul unei legi mai favorabile, motiv pentru care sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituția României și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale din 4 noiembrie 1950, la care România a aderat prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 135 din 31/05/1994.

Legea are caracter organic.

Inițiatori:

deputat **DAN IOSIF**

deputat **FLORIN IORDACHE**

